

*De droom
van Fabio*

In deze serie zijn verschenen:

Aurea, de wilde pony

De zoektocht van Pico

Maisa, de dappere arabier

De ontsnapping van Rafal

De droom van Fabio

Actuele informatie over Kluitmanboeken
kun je vinden op kluitman.nl

*De droom
van Fabio*

Christine Linneweer

KLUITMAN

Ter nagedachtenis aan 'me zussie' Sacha

Nur 283/GGP021201

- © Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.
- © MMXII tekst: Christine Linneweever
- © MMXII omslagillustratie: George Schriemer
- © MMXII binnenwerkillustraties: Sieger Zuiderma
- © MMIX auteursfoto: Harry Donker

Omslagontwerp: Design Team Kluitman
Opmaak binnenwerk: Bureau Nu Alkmaar

Alle rechten voorbehouden, inclusief
het recht van reproductie in zijn geheel
of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

www.kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

Indoorkampioen

Dressuurpony Fabio zweeft. Hij voelt zich als een veertje en zo draaft hij ook door de baan. Trots maakt hij zijn hals rond. De muziek dreunt en de fotografen langs de kant maken foto's; het geflits van de camera's volgt elkaar snel op. Het applaus van het publiek is oorverdovend. Fabio's hart gaat tekeer en de adrenaline stroomt door zijn aderen. Hij wordt er licht van in zijn hoofd. Zou Lara er ook zo van genieten?

Als ze langs de spiegel draven, ziet hij haar. Lara straalt, zoals ze in lange tijd niet gestraald heeft. In haar hand houdt ze de grote beker die de voorzitter van de KNHS haar net gegeven heeft. Fabio ziet dat Annerieke naast Lara's moeder Marion staat en dat het meisje op en neer springt van plezier en hard in haar handen klapt.

Fabio heeft een prachtige deken op, een statiedeken. Ze draven nog een keer langs de spiegel. Vanuit zijn ooghoeken ziet hij de letters die erop geborduurd zijn: *Indoorkampioen klasse M2 dressuur*. En dat staat ook op het kampioenslint dat om zijn hals hangt. Fabio kan natuurlijk niet lezen, maar dat weet hij gewoon. Het is hun gelukt! Wie had gedacht dat dat meisje

en haar haflinger het voor elkaar zouden krijgen? Bijna niemand, toch?

Fabio voelt een kriebel vanuit zijn buik omhoogschieten en heel even vergeet hij hoe het hoort. De uitgestrekte draf gaat over in galop en hij geeft ook een paar flinke bokken. Joehoe, juicht hij. Daarmee lijkt hij ook andere pony's die deelnemen aan de ereronde, aan te steken. Links en rechts schieten de reservekampioen en de nummer drie hem voorbij. Ze bokken ook; de reservekampioen nog hoger dan Fabio dat deed. Het meisje op zijn rug moet alle zeilen bijzetten om te blijven zitten, maar ze lacht toch.

Lara lijkt het niet zo leuk te vinden. Door de beker heeft ze de teugels in één hand, waardoor ze wat minder stevig zit. Ze trekt uit alle macht aan de teugels om weer controle over Fabio te krijgen. De druk in zijn mond brengt hem weer bij zinnen. Hij gaat braaf over in draf en daarna in stap.

Lara hijgt licht. Ze stuurt hem naar de uitgang van de bak. Daar staat haar moeder op haar te wachten. Als Lara bij haar stopt, slaat Marion haar armen om Fabio's hals. Dat heeft ze nog nooit gedaan. Van schrik doet hij twee passen achteruit en per ongeluk gaat hij daarbij met zijn mond langs haar jas. Een dikke klodder schuim blijft achter. Marion ziet het. Ze draait zich snel van hem af en probeert haar jas schoon te vegen, maar daarmee maakt ze het alleen maar erger. Fabio grinnikt en wrijft met zijn neus opnieuw over haar jas. Deze keer langs haar rug. Een dikke sliert blijft aan de stof kleven.

Lara merkt het allemaal niet. Ze is inmiddels afgestapt en houdt Fabio aan de teugels vast. Om haar heen staat een

groep mensen. Ze willen Lara feliciteren met het kampioenschap of ze willen haar iets vragen.

Fabio staat er een beetje verloren bij. Hij krijgt het koud. Onder de dunne statiedeken zijn zijn spieren nog warm. Het liefst zou hij wat stappen om langzaam af te koelen of anders met zijn dikke staldeken in de trailer staan. Hij denkt aan het hooi in het hooinet dat in de trailer hangt. Daar zit nog flink wat in en daar zou hij nu best trek in hebben.

Met zijn neus geeft Fabio een flinke duw tegen Lara's schouder. Die had dat duidelijk niet verwacht. Ze valt bijna voorover. Boos kijkt ze hem aan en ze geeft een ruk aan de teugels.

'Hé, hou eens op! Je moet gewoon even wachten.' Vervolgens praat Lara gewoon verder met iemand die iets op een notitieblok schrijft.

'Was je tevreden over je proef?' vraagt de journaliste.

Lara knikt enthousiast. 'Fabio gaf me een geweldig gevoel. Hij liep de sterren van de hemel. Ik hoefde alleen maar te zitten en me mee te laten voeren. En natuurlijk hier en daar wat te sturen. Echt, ik hoefde bijna niets te doen.'

Haar woorden maken Fabio blij. Vandaag leek het misschien gemakkelijk, maar ze hebben er samen hard voor gewerkt. Hoewel, de laatste weken misschien wel wat minder dan anders, moet hij toegeven.

'En ga je nu de overstap maken naar de klasse Z1? Heb je je pony daar al klaar voor?' vraagt de journaliste verder.

Lara knikt. 'Ja, we hebben al meer dan voldoende winstpunten behaald in de M2. En de afgelopen weken hebben we de oefeningen voor de Z1 heel vaak gedaan.'

De journaliste schrijft het allemaal op. ‘Het is natuurlijk best een grote overstap, van de klasse M2 naar de Z1. Niet alleen vanwege de nieuwe onderdelen, maar ook omdat je dan voortaan in een grote baan moet rijden. Dat de baan waarin je Z1-proeven rijdt twintig meter langer is, maakt toch wel een heel verschil?’

Fabio ziet dat Lara een beetje verveeld luistert. Ze haalt haar schouders op. ‘Och ja, het gaat best lukken.’

Lara lijkt daar zo zeker van, maar Fabio twijfelt. O, hij kent de oefeningen wel, maar ze zullen dan wel vaker moeten trainen dan ze de afgelopen weken hebben gedaan.

Fabio begint te bibberen. Waarom brengt Lara hem nu niet even naar de trailer? Of doet ze in elk geval de singel wat losser? Hij is net van plan om Lara opnieuw een duw te geven met zijn neus, als Annerieke opeens naast hem staat.

Fabio is enorm blij om haar te zien. Zonder iets tegen Lara te zeggen, neemt Annerieke de teugels van haar over. Ze stapt met Fabio aan de hand tussen de mensen door naar buiten. ‘Kom maar, Fabio. Lara heeft geen tijd om je uit te stappen. Ze moet met al die mensen praten. Dat hoort erbij als je kampioen bent geworden.’

Als ze buiten staan, laat Annerieke Fabio halt houden. Onder de deken schuift ze de beugels omhoog. Zo heeft hij er geen last meer van. En ze doet de singel een paar gaatjes losser.

Fabio haalt opgelucht adem en wrijft met zijn hoofd tegen Annerieke aan. Op haar jas zit nu ook een klodder schuim, maar het kan haar niets schelen. Ze moet erom lachen.

‘Gekkie,’ zegt ze.

Samen wandelen ze over het parkeerterrein. Het wordt al aardig donker. Overal staan auto’s met trailers en grote, luxe vrachtwagens.

Helemaal achteraan komen ze bij hun eigen oude trailer. Annerieke stopt heel even en voelt onder de deken. ‘Je bent nog niet helemaal droog. Nog maar een rondje stappen.’

Samen stappen ze nog een paar rondjes over het parkeerterrein. Fabio is Annerieke dankbaar. Weer! Hoe vaak heeft hij dat de afgelopen jaren niet gedacht?

Fabio weet dat hij met Lara kampioen is geworden, maar dat was niet gelukt als Annerieke niet zo vaak had geholpen. Vooral de laatste weken. Volgens hem weet Annerieke dat ook wel, maar zal ze het nooit hardop zeggen. Lara is nu eenmaal haar beste vriendin.

Als ze weer bij de trailer staan, vist Annerieke de autosleutels uit haar zak. ‘Kijk, die had ik al aan Lara’s moeder gevraagd.’ Ze opent de klep van de auto en maakt daarna onder de statiedeken de singel van het zadel los. Ze laat het zadel van Fabio’s rug glijden en legt het voorzichtig in de kofferbak. Dan haalt ze de deftige statiedeken van zijn rug en doet hem zijn dikke staldeken op.

Het hoofdstel verwisselt ze voor het halster. Annerieke peultert aan het elastiekje waarmee zijn dikke blonde vlecht vastzit. Met de lange, dikke manen van Fabio kunnen geen kleine vlechtjes gemaakt worden en dus maakt Annerieke altijd één dikke vlecht langs zijn manenkam. Een arabierenvlecht. Fabio vindt dat maar een rare naam, want vooral Friese paarden en

haflingers hebben een dergelijke vlecht.

Als ze de vlecht los heeft gemaakt, kamt Annerieke nog even met haar vingers door zijn zilverkleurige manen en dan krijgt hij transportbeschermers om zijn benen. Die voelen raar aan. Ondanks dat hij ze al vaak aangehad heeft, trekt hij altijd zijn benen de eerste passen hoog op. Fabio weet dat het er grappig uitziet en ook nu schiet Annerieke in de lach.

Samen lopen ze de trailer in. Voorin hangt het halfvolle hooinet en opeens voelt Fabio dat het al voertijd moet zijn geweest, want zijn maag rammelt. Hij neemt een flinke hap.

Annerieke zet hem vast aan de ring voorin. Ze stapt de trailer uit, maakt de stang achter hem dicht en doet de klep omhoog. 'Ik ga nog even naar Lara om te kijken of ik haar nog ergens mee kan helpen,' zegt ze en dan is ze weg.

Fabio kauwt op het hooi. Hij heeft een heel dubbel gevoel. Hij is geweldig blij dat ze indoorkampioen zijn geworden in de M2. Hij heeft altijd geweten dat hij het kon, samen met Lara. Ook al deden de pony's op de chique ponyclub nog zo uit de hoogte tegen hem. Vooral in het begin was het moeilijk geweest. De meisjes van ponyclub De Zeven Heuvelen hadden het achter Lara's rug om over Fabio als 'die maflinger'. Een van de meisjes, Milli van Elten, had dat woord bedacht. 'Wie komt er nou met zo'n dikke haflinger bij ons op de club rijden? Mijn vader noemt haflingers altijd maflingers omdat het van die maffe beesten zijn,' had ze tijdens de eerste les gezegd. Haar vriendinnen moesten daar enorm om lachen. Lara had het niet gehoord of ze deed alsof ze het niet had gehoord.

Lara en Fabio waren daardoor wel extra hun best gaan doen. Fabio had gedacht: Ik zal jullie eens laten zien wat een haflinger kan. Elke dag hadden Lara en hij getraind en al met een het eerste seizoen dat ze wedstrijden reden, waren ze heel succesvol. Ze wonnen een kast vol bekers en oranje rozetten.

Lara had hulp gekregen van mevrouw Vos, de instructrice van de ponyclub. Zij had wel gezien dat Fabio talent had en dat Lara er veel voor over had om goed te leren paardrijden. Daarom had mevrouw Vos aangeboden om privélessen te geven. Hij herinnert zich nog dat Marion bedenkelijk had gekeken en hij wist ook wel waarom. Marion kon dat eigenlijk niet betalen. Maar dat mocht niemand weten, omdat ze zich daarvoor schaamde.

Toch was mevrouw Vos gekomen. Fabio was er blij om, want sinds die tijd hoefden ze niet meer naar de ponyclub.

Mede dankzij de lessen van de strenge mevrouw Vos waren Lara en Fabio snel vooruitgegaan. Na een paar wedstrijden hadden ze tien winstpunten in de laagste klasse, de B. Direct maakte Lara de overstap naar de L1. En zo waren ze verdergegaan, klasse na klasse. Het was bijna nooit voorgekomen dat ze zonder winstpunten of prijzen thuis waren gekomen van een wedstrijd.

En nu zouden ze dus de overstap maken naar de een na hoogste klasse, want na de Z1 kwam alleen nog de Z2. Normaal gesproken zou Fabio ernaar uitgekeken hebben. Hij vond het altijd leuk om nieuwe oefeningen te leren. Maar de laatste weken was het anders. Lara was anders. En Fabio wist niet waardoor dat kwam.